

पूर्वाधादा, स्त्री, (पूर्वा चासावाधादा चैति ।)
अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतविंशत-
नम् । सा सप्तविंशतिचतुस्तरात्मिका । गज-
दन्ताकृतितारात्मिका वा । अस्या अधिष्ठा-
देवता तीर्थम् । इति ज्योतिषम् ॥ अपि च ।

“सूर्यमूर्तिनि शिरोरोगे चतु-
स्तरके करिकरोरुवारिभे ।
अन्तर्भादन्तवाणि । निर्गताः
खेचरास्त्रप्रशङ्कालिप्तिकाः ॥”

इ० १।४६ ॥ इति कालिदासकृतराजनिष्क-
पणम् ॥ तच्च जातफलम् ।

“भूयो भूयस्त्रयसमानावुरक्तो
भक्तो देवे बन्धुमान्योऽतिदम् ।
पूर्वाधादा जन्मकाले यदि स्या-
दाधादाः स्यादैरिवर्गे नितान्तम् ॥”

इति कोटोप्रदीपः ॥

पूर्वाक्षः, पुं, (अक्षः पूर्वम् । पूर्वापरार्धरेखक-
देशिसमासः । “राजाक्षःखिन्त्यश्च ।” ५ ।
४ । ६१ । इति टच् । “अक्षोऽक्ष एतेभ्यः ।”
५ । ४ । ८८ । इति अक्षदेशः । “अक्षोऽ-
दन्तात् ।” ८ । ४ । ७ । इति यत्वम् । “राजा-
क्षाहाः पुंसि ।” २ । ४ । २६ । इति पुंस्त्वम् ।)
त्रिधाविभक्तदिनप्रथमभागः । स च त्रिंशद्दश-
दिनमाने सूर्योदयावधिदशदशकालः । यथा,
पूर्वाक्षो वै देवानां मध्यन्दिनं मनुष्याणा-
मपराक्षः पितृणाम् । इति श्रुतिः ॥ अपि च ।
त्रिधाविभक्तदिनभागभिप्रायेण तु लोकादिः ।
“पूर्वाक्षे मध्ये वापि यदि पूर्व समाप्यते ।
ततोपवासः पूर्वोत्तरद्वयम् इत्यते ॥
अपराक्षेयवा रात्रौ यदि पूर्व समाप्यते ।
उपोष्य तस्मिन्नेहनि शोभते याग इत्यते ॥”
उपोष्येति नाहोरात्राभोजनपरं किन्तु कृते
अन्याधाने देवा यजमानस्य समोपसृपवसन्तीति
उपवासश्चान्तेनाग्राधानस्यते । सूर्योदयाव-
धिप्रहरद्वयम् । द्विधाविभक्तदिनपूर्वभागः ।
यथा । पूर्वाक्षापरार्धरूपद्विधाविभक्तदिनस्या-
वधिलेनावर्तनमाह स्कन्दपुराणम् ।
“आवर्तनात् पूर्वाक्षो ह्यपराक्षस्तः परः ॥”
आवर्तनात् वासरस्य ह्यपरापरिवर्तनात् प्रागि-
तिशेषः अतएवोक्तम् ।
“अथत्यं वन्द्येन्नित्यं पूर्वाक्षे प्रहरद्वये ।
अत ऊर्ध्वं न वन्देत अथत्यन्तु कदाचन ॥”

इति सलमासतत्त्वम् ॥

पूर्वाक्षतः, वि, (पूर्वाक्षे भव इति । पूर्वाक्ष +
“विभाषा पूर्वाक्षापरार्धस्याम् ।” ४।३।२४ ।
इति व्युत्पत्तौ तुट् च । “घकाजतनेषु काल-
नाम्नः ।” ६ । ३ । १७ । इति विभाषया सप्तम्या
अनुक् ।) पूर्वाक्षे भवः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
पूर्वदुः, [स] अ, (पूर्वस्मिन्प्रवर्तनीति । पूर्व +
“सप्तःपठत्परायेभ्यः परेदयत्पूर्वदुःप्रवर्त-
रिति ।” ५।३।२२ । इत्यनुसृपव्ययो निपात्यते ।)
पूर्वदिनम् । इत्यमरः । १।४।२१ । प्रातःकालः ।

धर्मवासरः । इति मेदिनी । अथयसे, ८४ ॥
(यथा, मनौ । ३ । १८७ ।

“पूर्वदुःपुरपरदुर्वा आह्वकर्मण्युपस्थिते ।
निमग्नयेत चावरान् सम्पगविप्रान् यथोदि-
तान् ॥”

पूर्व, क निकेतने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
परं-निमग्नये सक-निवासि अक-सेट् ।)
घटखरी । निकेतनमिह निमग्नं निवासो
वा । क, पूर्वयति द्विजान् भोक्तुं गच्छी । पूर्व-
यति तीर्थेषु साधुः । इति दुर्गादासः ॥ अन्त-
वान्तोऽयम् ॥

पूज, कि संहती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
पक्षे भा-परं-सक-सेट् ।) घटखरी । कि,
पूजयति पूजति । संहती राशीकरणम् । इति
दुर्गादासः ॥

पूय, वृहौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-पर-
अक-सेट् ।) घटखरी । पूयति । इति दुर्गा-
दासः ॥

पूयः, पुं, (पूयति वृहते इति । पूय + कः ।) ब्रह्म-
दावृत्तः । इत्यमरः । २ । ४ । ४१ । तुत इति
भाषा ॥ (ब्रह्मदावृत्तेऽस्य विषयो ज्ञेयः ॥)

पूयकः, पुं, (पूय + स्वार्थे कन् ।) ब्रह्मदावृत्तः ।
इति राजनिर्घण्टः । पलाशपिपल इति हिन्दी-
भाषा ॥ अस्य पर्यायगुणाः तूलशब्दे द्रव्याः ॥
पूयभासा, स्त्री, (पूयेव सूर्य इव भासते इति ।
भास + अच् । टाप् ।) इन्नगरी । तत्पर्यायः ।
सुरपुरी २ । इति शब्दरत्नावली ॥

पूयासङ्गत, [इ] पुं, (पूयोऽसङ्गत । शिवो
हि खांशजवीरभञ्जेनास्य दन्तमुत्पाटयामास
अतोऽस्य तथात्वम् ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः ।
२ । ११४ ॥

पूषा, [नृ] पुं, (पूषतीति । पूष + वृहौ + “अन्-
उच्यन् पूषन् क्रीहन्ति ।” उणा० १ । १५८ ।
इति कनिन्प्रत्ययान्तो निपात्यते ।) सूर्यः ।
इत्यमरः । १ । ३ । २६ ॥ (यथा, मार्कण्डेयः ।
१०६ । ६४ ।

“आदित्यं भास्करं भानुं सवितारं दिवाकरम् ।
पूषाणमर्थमाणञ्च स्वर्भानुं दीमदीधितिम् ॥”
स तु ह्यदशदिग्बानामन्यतमः । यथा, महा-
भारते । १ । ६५ । १५—१६ ।

“धाता मित्रोऽर्थमा शक्रो वरुणस्त्वष्टा एव च ।
भगो विवस्वान् पूषा च सविता दशमस्तथा ॥
एकादशस्तथा लघ्वाद्वाद्वाग्यो विष्णुरुच्यते ।
जघन्यजस्तु सर्वेषामादित्यानां गुणाधिकः ॥”

पृ, क पूर्ती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-पर-
सक-सेट् ।) पूर्तिः पूर्णकरणम् । क, पारयति
पयसा कुम्भं लोकः । इति दुर्गादासः ॥

पृ, न प्रीती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा-पर-
सक-अनिट् ।) न, अतिथीन् पृणोति । इति
दुर्गादासः ॥

पृ, लि पालने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (ज्ञा-पर-
सक-अनिट् ।) लि, पिपत्ति । इति दुर्गादासः ॥

पृ, प्र ड आयामके । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-
आत्म-अक-अनिट् ।) आयामको व्यापारः ॥
प्र ड, धर्मं व्यापयते सुधीः । इति दुर्गादासः ॥

पृक्षा, स्त्री, (सृष्ट्यते इति । सृष्ट् + वाङ्मलकात्
कक् । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) शाकविशेषः ।
पिङ्गं इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । मरुन्माला २
पिपुना ३ देवी ४ लता ५ लघुः ६ समुद्रान्ता ७
वधूः ८ कोटिवर्षा ९ लङ्कायिका १० । इत्य-
मरः ॥ मरुत् ११ माला १२ सृक्षा १३ कोटी
१४ वर्षा १५ लङ्कायिका १६ वर्षालङ्कायिका
१७ । इति तट्टीकायां भरतः ॥ तस्करः १८
चोरकः १९ चखः २० । इति रत्नमाला ॥ अस्य
गुणाः । पाके मधुरत्वम् । ज्वरत्वम् । पित्त-
कफनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

पृक्तं स्त्री, (पृच्यते स्र संवध्यते स्मेति । पृच्-
स्यर्क + क्तः ।) धनम् । इति हेमचन्द्रः । २ ।
१०६ ॥ सम्पर्कयुक्ते, वि (यथा, रघौ । २।१३।
“पृक्तस्तुषारैर्गिरिभिर्भारणा-
मनोकक्षाकम्पितपुष्पागम्भी ॥”

पृक्तिः, स्त्री, (पृच् + भावे क्तिन् ।) सम्पर्कः ।
स्पर्शः । तत्पर्यायः । सृष्टिः २ । इत्यमरः ।
३ । २ । ६ ॥

पृच, ई ल ड सम्पर्कः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदा-आत्म-अक-सेट्, निष्ठायामनिट् ।)
ई, पृक्तः । ल ड, पृक्ते । परीपृच्यते । स चेह
सम्पृक्तीभावः । सम्पृक्ते नाभिश्चक्षेत्रे इति हला-
युधः । सम्पृक्ते मधुना चूर्णं भिषगिति तु अन्त-
र्भूतचार्यत्वादिति चतुर्भुजः । इति दुर्गादासः ॥

पृच, कि संयमने । सम्पर्कः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा-पक्षे भा-पर-सक-सेट् ।) संयमनं
वन्धनम् । कि, पचयति पचयति दुष्टं राजा ।
इति दुर्गादासः ॥

पृच, ध ई सम्पर्कः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (वधा-
पर-सक-अक-च-सेट्, निष्ठायामनिट् ।)
सम्पर्क इह संपृक्तीकरणं सम्पृक्तीभावश्च ।
ध, पृच्यति धनुषा वाणम् । संपृच्यति न
पापिभिर्य इति हलायुधः । ई, पृक्तः । पपचै ।
इति दुर्गादासः ॥

पृच्छा, स्त्री, (प्रच्छ निज्ञासायाम् + “गुरोश्च
हलः ।” ३ । ३ । १०३ । इति अः ।) प्रश्नः ।
इत्यमरः । १ । ६ । १० ॥ (यथा, नैषधचरिते ।
१६ । ६० ।

“इह किमुषसि पृच्छार्थसिक्किंशब्दरूप-
प्रतिनियमितवाचा वायसेनैव पृष्टः ।
मय पथिभवशस्त्रे तातडः स्थानिनौका
वितिविहिततुहीवागुत्तरः कोकिलोऽभूत् ॥”

“पृच्छा तन्नात् यथान्नायं विधिना प्रश्न उच्यते ॥”
इति च वैद्यकचरके सूत्रस्थाने त्रिंशोऽध्याये ॥

पृज, इ ल ड सम्पर्कः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदा-आत्म-अक-सेट् ।) सप्तमखरी । इ,
पृजति । ल ड, पृज्ते । अयं कैश्चिन्न मन्यते ।
इति दुर्गादासः ॥